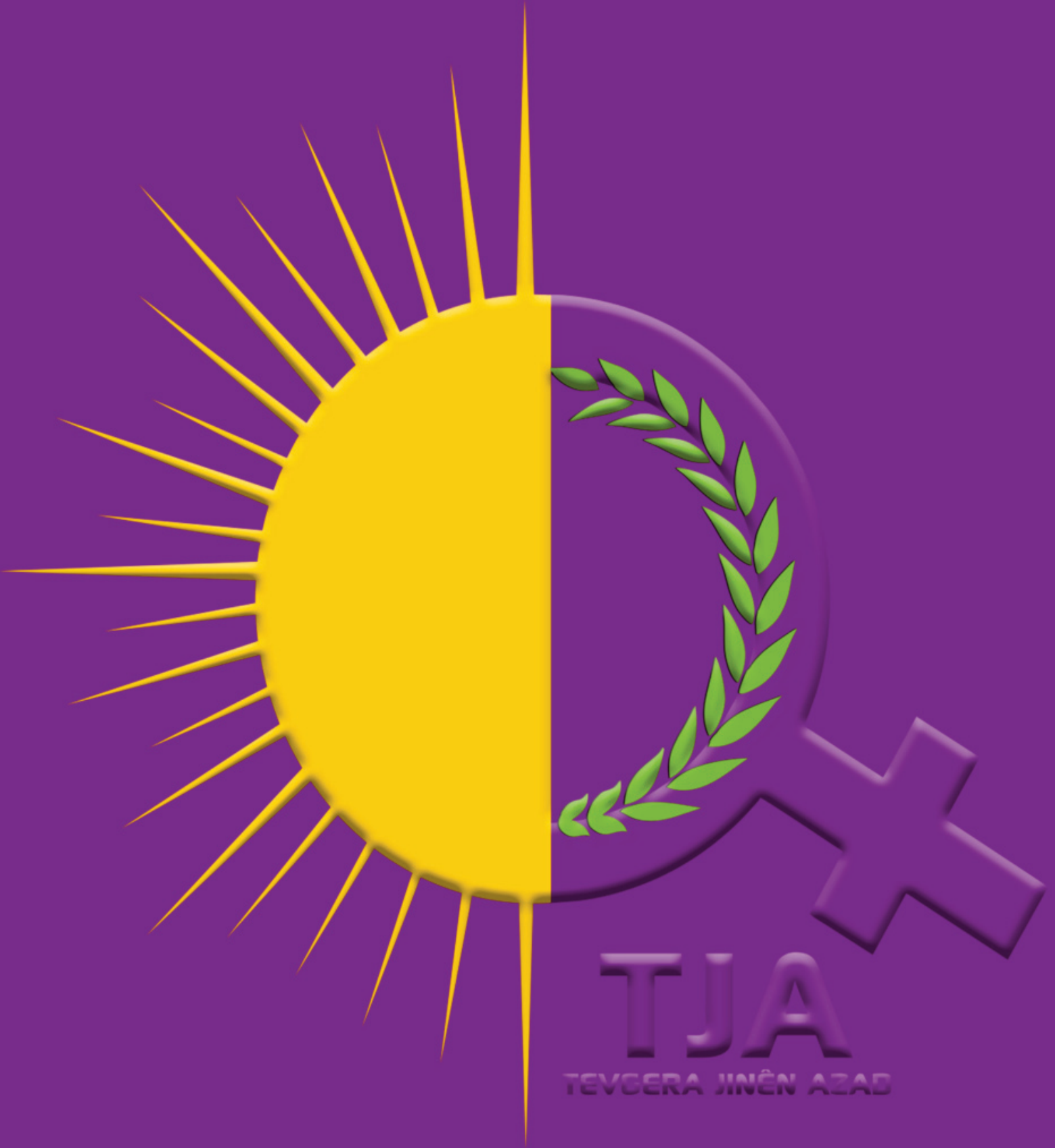

TJA YEREL YÖNETİM MODELİ

KADIN ÖZGÜRLÜKÇÜ YEREL YÖNETİMLER MODELİMİZ

Bilindiği gibi, yerel yönetim alanı toplumun her alanına sirayet eden ve toplumla en çok temas eden alanlardandır. Toplumun yarısını oluşturan kadınların, yerel seçimlerde temsiliyeti yerel demokrasinin hayata geçmesi açısından vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Yerel yönetimler sistem tarafından erkek alanı olarak tanımlansa da Kürt Kadın Hareketi'nin yirmi yılı aşan yerel yönetimler deneyimi ve Türkiye Kadın Hareketi ile birlikte yürütülen ortak çalışmalar, birçok alanda kadın temsiliyeti ve belediyelerin kadın bakış açısıyla yönetilmesi açısından çok büyük kazanımlar yaratmıştır.

Yerel demokrasinin en temel ayaklarının başında belediyeler gelir. Hareketimizin ilk yerel yönetim deneyimi, 1980 yılı öncesine dayanmaktadır. 1979 yılında yapılan yerel seçimlerde Urfa'nın Hilvan ilçesinde, Dürre Kaya, Saadet Yavuz ve Emine Hacı Yusufoglu **ilk kadın belediye meclis üyelerimiz** olmuşlardır. Parti olarak yerel yönetim deneyimi ise 1999 yılında belediye ve il genel meclis seçimlerine girilmesiyle başlamış, 1999 yerel seçimlerine HADEP adıyla girilmiştir .

Dürre Kaya

Saadet Yavuz

Emine Hacı Yusufoglu

1999'da HADEP, yerel yönetim seçimleri sırasında pozitif ayrımcılığı aktif olarak teşvik edeceği üç bölgeyi **'pilot bölge'** olarak belirledi: Mardin'in Kızıltepe ve Derik ilçeleri ile Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesi. Seçimleri kadın adaylarla yürüten HADEP, bu üç ilçenin belediye başkanlığını kazandı. Mardin'in Kızıltepe Cihan Sincar, Derik Ayşe Karadağ ile Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesinde Mukaddes Kubilay. Bu ilçelerin tarihlerinde **ilk kez kadın belediye başkanı** seçtiler. Bu dönemde Doğubayazıt'ta ilk kadın danışma merkezi açıldı. Daha sonra bu merkez "kadın danışma merkezleri" adı altında farklı şehirlerde de kuruldu .

2004 yerel seçimlerinde belediye sayısı artırılarak Diyarbakır, Batman, Dersim, Hakkâri ve Şırnak illerinin içinde bulunduğu toplamda 57 belediye başkanlığı kazanıldı. Kürt kadınları, seçimlere kendi seçtiği adaylarla girmeye başladılar. Liste sıralamalarında kadınlar lehine yapılan düzenlemeler sonucunda, kadın adayların sayısı 100'ü aştı. 1999'da 3 olan kadın belediye başkan sayısı, 2004 yerel seçimlerinin ardından 9'a çıktı.

Cihan Sincar

Ayşe Karadağ

Mukaddes Kubilay

2004 yerel seçimlerinde belediye sayısı artırılarak Diyarbakır, Batman, Dersim, Hakkâri ve Şırnak illerinin içinde bulunduğu toplamda 57 belediye başkanlığı kazanıldı. Kürt kadınları, seçimlere kendi seçtiği adaylarla girmeye başladılar. Liste sıralamalarında kadınlar lehine yapılan düzenlemeler sonucunda, kadın adayların sayısı 100'ü aştı. 1999'da 3 olan kadın belediye başkan sayısı, 2004 yerel seçimlerinin ardından 9'a çıktı.

2005 yılında Demokratik Toplum Partisi (DTP) **Eş Başkanlık sistemini** benimseyen ilk siyasi parti oldu. Aysel Tuğluk ilk eş başkan seçildi. Demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigma ve özgür eş yaşam felsefesini esas alan DBP belediyeleri, bu anlayış ile büyük bir adım atarak 30 Mart 2014 yerel seçimlerine girerken, yerel yönetimlerde eş başkanlık ve eşit temsiliyet uygulamasını hayata geçirdiler.

2014 yılında DBP, eş başkanlık ve eşit temsiliyet sistemi ile yerel yönetimler seçimlerine girdi. DBP 2014 yılında yerel yönetimler alanına kadınların güçlü katılımıyla yeni bir ivme kazandı. Yerel yönetimlerde eş başkanlığı ilk uygulayan ve hala devam eden bu sistem ile DBP ve HDP, dünyada hala biricik partiler olmaya devam etmektedir.

Bu kapsamda; Türkiye'de kadınların yerel yönetimlerde temsiliyeti, Kürt Kadın Hareketi'nin büyük emek ve bedelleri sonucunda 1999 seçimleri ile birlikte farklı bir aşamaya geçmiştir. Kürt Kadın Hareketi'nin büyük emek ve bedellerle yaşama geçirdiği, bizler için vazgeçilmez olan eşit temsiliyet ve eş başkanlık sistemi; kadın kazanımlarını garanti altına almayı amaçlayan ve bu kazanımların kalıcılığı için oluşturulmuş mekanizmaların en önemlisi olmuştur.

Bizler Kürt Kadın Hareketi olarak; toplumun yarısını oluşturan kadınların yaşamın bütün alanlarında eşit temsil edilmesi gerektiğini düşünüyoruz ve bunun mücadelesini yürütüyoruz. Eş başkanlık ve eşit temsiliyet Sistemi'ni yerel yönetimlerdeki demokratik işleyişin bir gereği olarak görüyoruz ve bunun için sonuna kadar mücadele edeceğimizi söylüyoruz.

Aysel Tuğluk

2014 YEREL SEÇİMLERİ VE KADIN KAZANIMLARI

2014 yerel seçimlerinden sonra belirlenen perspektifle belediye kadın meclisleri oluşturulmuş, kadın kurulları ve kadın koordinasyonları seçilmiştir. Kadın ve erkek seçilmişlerden oluşan “kadın-erkek eşitlik komisyonları”, “kadın grupları” oluşturulmuştur. Üç Büyükşehir belediyemizde (Diyarbakır, Mardin ve Van) Kadın Politikaları Daire Başkanlıkları, il-ilçe belediyelerinde ise Kadın Politikaları Müdürlükleri oluşturulmuştur. Ayrıca bu birimlere bağlı Kadın Ekonomi Müdürlüğü, Kadın Şiddetle Mücadele Müdürlüğü, Kadın Eğitim Müdürlükleri ve Kadın Dayanışma Merkezleri kurulmuştur. Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nde Türkiye'de yerel yönetimlerde ilk ve tek uygulama olması açısından önemli olan “*ilk adım istasyonu*” ve “*alo şiddet*” hattı kurulmuştur .

Çalışanlarla yapılan toplu sözleşmelere kadını esas alan maddeler eklenmiştir. İşçi ve emekçilerle yapılan toplu sözleşme metinlerinde kadın özgürlükçü yaklaşım esas alınarak 8 Mart kadın emekçiler için resmi tatil ilan edilmiştir. Kadına dönük şiddetle etkin mücadele sözleşmelere eklenmiştir. Ayrıca berdel, kuma, küçük yaşta evlendirme gibi kadına yönelik şiddet türlerini uygulayan erkek çalışanların haklarından men edilmesi kararı da toplu sözleşmelere eklenmiştir.

BİR GASP ARACI OLARAK KAYYIM UYGULAMALARI

Kayyımlar atanana kadar halkın ve kadınların rahatça gidip sorunlarını anlatıp çözüme ulaştırdıkları kurumlar, genelde halkın özelde de kadınların gidip gelmediği yalıtılmış alanlara dönüşmüştür. DBP'nin 102 belediyeyi kazandığı 2014 yerel seçimlerinden sonra 2016 Eylül ayında 96 belediyemize kayyım atanmıştır. 2016 yılında atanan kayyımların ilk icraatı kadın çalışmalarını ve kadın çalışanları hedef alıp tasfiye etmek olmuştur. Aktif çalışma gösteren 43 kadın merkezimiz ile buralara bağlı sığınaklar kayyımların ilk hedefi olup işlevsizleştirilerek kapatılmış, onlarca belediye eş başkanı ve meclis üyesi tutuklanmıştır. Çok sayıda eş başkanımız ve seçilmişimiz halen cezaevindedir. Kayyımların atandığı il ve ilçelerde kadına yönelik her türlü şiddetle mücadele çalışmaları, kadın mücadelesi ekseninde geliştirmiş olduğumuz farkındalık ve hizmetler 'illegalize' edilerek durdurulmuştur. Kadın merkezlerinin ve özgür yaşam alanlarının (sığınma evleri) kapatılması, Kadın Politikaları Müdürlüğü çalışanlarının işten çıkarılması ya da görev yerlerinin değiştirilmesi gibi kararlarla kadın mücadelesinin ve kazanımlarının yerel yönetimlerle ilişkisi doğrudan bitirilmek istenmiştir.

2019 YEREL SEÇİMLERİ VE YENİDEN İNŞA DÖNEMİ

2016 yılındaki kayyım darbesi ile gerçekleştirilen hukuksuzluğa en büyük cevap; 31 Mart 2019 Yerel Yönetim Seçimleri olmuştur. 31 Mart 2019 resmi seçim sonuçlarına göre HDP 3 Büyükşehir, 5 İl, 45 İlçe ve 12 Belde olmak üzere toplam 65 Belediye Başkanlığı, 1.230 Belediye Meclis Üyeliği ve 101 İl Genel Meclis Üyeliği kazanmıştır. 2016 yılında yaşanan tahribatlar sonrası yeniden inşa süreci böylece başlatılmıştır.

Bu bağlamda, 2019'dan bugüne gerçekleştirilen faaliyetleri kısaca özetleyecek olursak; 31 Mart yerel seçimlerinden hemen sonra kazandığımız 65 il, ilçe ve belde belediyelerimizde; eşbaşkanlık sistemi, belediye kadın meclisleri, meclis içinde kadın kurulları, kadın koordinasyonları, kadın komisyonları, kadın-erkek eşitlik komisyonları oluşturuldu.

- ✓ Tüm illerde il yerel yönetimler kadın kurulları oluşturuldu.
- ✓ Üç Büyükşehir Belediyemizde Kadın Politikaları Daire Başkanlıkları aktifleştirilerek çalışmalarına başlatıldı. Aynı şekilde tüm il-ilçe belediyelerimizde kadın müdürlükleri oluşturuldu.
- ✓ Daha önce kayyım tarafından kapatılan veya dönüştürülen kadın merkezlerimiz için hukuki süreçler başlatıldı. Bunun yanı sıra birçok kadın merkezi açılıp, yeni merkezlerin açılması için çalışmalar yapıldı.
- ✓ Kadın istihdamı kapsamında, birçok il ve ilçe belediyemizde kooperatif, sera, ekim alanı, kadın pazarı vb. aktif çalışmalar başlatıldı.

19 AĞUSTOS 2019, YENİDEN KAYYIM GASPI

19 Ağustos 2019 Türkiye Cumhuriyeti tarihine yeni bir siyasi darbe olarak geçmiştir. Yeniden inşa süreci devam ederken, seçimden 5 ay sonra kayyım darbesi aynı hukuksuz uygulamalarla tekrar etmiş, Diyarbakır, Mardin ve Van Büyükşehir Belediyelerimize kayyım atanmıştır. 31 Mart 2019 yerel yönetimler seçimlerinden sonra 19 Ağustos'taki ilk kayyım atama tarihinden bugüne, toplam 48 belediyemize kayyım atanmış, belediye eş başkanları görevden uzaklaştırılmıştır. 31 Mart 2019 tarihinden bugüne kadar 19 kadın Belediye eş başkanımız tutuklanarak cezaevine atılmıştır. Halkın oyları ile seçilmiş ve halkın iradesini temsil eden Belediye Eş Başkanlarımız, hukukta hiçbir karşılığı olmayan göstermelik gerekçeler ile görevlerinden uzaklaştırılmışlardır. AKP-MHP ittifakının bu hukuksuzluğa gerekçe gösterdiği noktalardan biri de eş başkanlık kurumu olmuştur. Eş başkanlık kurumunun hedef alınmasının en büyük nedeni, erkeği baz alan erkeklik rejimidir. Kadın eş başkanlar ve kadın seçilmişler eş başkanlık sistemi üzerinden kriminalize edilmiş, eş başkanlık sistemi yargıya taşınmıştır. Yargılamalar hala devam etmektedir ve birçok eş başkanımız bu kapsamda ceza almıştır. Bu saldırılarla amaçlanan, kadın mücadelesinin yerel yönetimlerde yarattığı kadın sistemini ortadan kaldırmak ve tekçi eril anlayışın zeminini yeniden yaratmaktır. Son kayyım atamaları ile birlikte 48 belediyemizde bulunan kadın müdürlükleri ve kadın dayanışma merkezleri ya pasifize edilmiş ya da kapatılmıştır .

KAYYIM ATANAN BELEDİYLERDE KADIN ÇALIŞANLARA MOBBİNG

Kayyımlar ve onların atadığı ithal daire başkanları bulundukları makamlarda Kürt ve kadın düşmanlığı gütmüş kadın emekçileri çalıştırmamak adına ellerinden geleni yapmışlardır. Kayyımlar yönetici kadrosunda yer alan tüm kadınları görevden almış ve yerlerine erkek yöneticiler atamıştır. Belediyelerde çalışan kadınlar, haftada bir keyfi uygulama ve muamele ile kadrolarının dışında çalışmak üzere ya dış birimlere ya da ilçelere sürgün edilmiştir. Buna karşı çıkan emekçiler sözlü tacize maruz kalmış, tehdit edilmiş ve idari disiplin cezaları ile aylıktan kesme veya görevden uzaklaştırma cezaları ile karşı karşıya kalmıştır. TÜM BEL-SEN'in 2016 ve 2019'da iki defa kayyım atanmış Diyarbakır Büyükşehir, Van Büyükşehir, Mardin Büyükşehir ve Batman Belediyeleri'nde çalışan kadınlarla yaptığı maruz kaldıkları mobbing ile ilgili anket çalışmasında da çarpıcı veriler gün yüzüne çıkmıştır. Anket çalışmasına katılan kadınların yüzde 90'ı kayyım atamalarını desteklemediklerini, kadın odaklı çalışmaların sektöre ugratıldığını, eşitlik ilkesinin gözetilmediğini, fikirlerini rahat ifade edemediklerini, mobbinge maruz kaldıklarını ifade etmiştir.

Bu anket sonuçlarına göre;

- ✓ Belediyelerde kadın çalışan bırakmayarak, kadın istihdamına engel olunmuş ve görev dağılımına cinsiyetçi yaklaşmıştır.
- ✓ Kadın çalışanlar keyfi uygulamalar ile işten çıkarılmış, kadın çalışması yürüten yüzlerce kadın ihraç edilmiştir.
- ✓ İhraç edilmeyen veya işten çıkarılmayan kadınlar en atıl pozisyonlarda görevlendirilmiştir.
- ✓ Kadın Merkezi çalışanları sadece sosyal yardım alanlarında görevlendirilmiştir.
- ✓ Kadın merkezlerinde çalışan kadınlara hiçbir hukuki dayanağı olmayan sudan sebeplerle davalar açılmış, cezalar verilmiştir.

Çalışmada dikkat çeken kimi verileri özetleyecek olursak; pek çok farklı mesleki pozisyonda çalışan kadının katıldığı anket çalışmasına göre kadın belediye çalışanlarının %96'sı belediyelere kayyım atanmasını desteklememektedir. Katılımcıların %92'si çalıştıkları belediyelerde kadın personellerin görevlendirilmesinde eşitlik ilkesinin göz önünde bulundurulmadığını söylerken; %74'ü kayyım atanmasının ardından birimi dışında görevlendirildiğini bildirmiştir. Birimi dışında görevlendirilen kadınlar görev değişikliğinin en başta gelen iki nedeni olarak şunlara işaret etmiştir; %62,2'si "kayyım yönetimi fiili olarak cezalandırmak/yıldırım için beni gönderdi" demiştir. Katılımcılara yöneltilen "Kayyım Atanan Belediyelerde Fikirlerinizi Rahatça İfade Edebileceğiniz Bir Çalışma Ortamı Sağlanıyor mu?" sorusuna %88 gibi yüksek bir oran "Hayır" demiştir. "Kayyım Atamalarının Ardından İş Yerinizde Hiç Mobbinge Maruz Bırakıldınız mı?" sorusuna katılımcıların; %83'ü "Evet" demiştir. Araştırma grubuna ayrıca "Son 5 Yılda İş yerinizde Hiç Şiddete Maruz Kaldınız mı?" sorusu da yöneltilmiştir. Katılımcıların %95 gibi büyük bir oranı bu soruya "Evet" yanıtı vermiştir. Bu soruya "Evet" yanıtı veren katılımcıların %85,3'ü çalıştıkları belediyede "Psikolojik Şiddete", %74,7'si "İşsiz Bırakılma/Birim Değiştirilme Tehdidine", %63,2'si "Sözlü Şiddete", %56,8'i "Sürgün Şiddetine", %30,5'i "Şantaj/Blöf ile İstemediği Davranışlara/İşlere Zorlanmaya", %3,2'si "Cinsel Şiddet/Tacize", %1,1'i "Fiziksel Şiddete" maruz kaldığını bildirmiştir. "Kayyım Atamalarının Ardından İhraç Edildiniz mi? Veya Sözleşmeli Memursanız Sözleşmeniz Feshedildi mi?" sorusuna katılımcıların %37'si "Evet" demiştir.

KAYYIMLAR SONRASI KÜRDİSTAN'DA KADINA YÖNELİK ŞİDDETLE MÜCADELE

OHAL döneminde KHK'lerin yayınlanmasıyla belediyelere atanan kayyımlar, belediyelere bağlı kadın danışmanlık merkezlerini kapatmış veya işlevsiz hale getirmiştir. Diyarbakır'da belediyelere bağlı 3 sığınma evi de kapatılmış ve işlevsiz hale getirilmiştir. Van Büyükşehir Belediyesine bağlı özgür yaşam alanları (sığınma evi) da kayyım tarafından kapatılmıştır. Kürdistan kentlerinde ihtiyaca yönelik açılan tüm merkezlerin kapatılmasından kaynaklı olarak kadınların şiddete maruz kaldığında gidebileceği danışmanlık merkezleri, yaşam evleri kalmamıştır. Kadın katliamları, şüpheli ölümlerin sayısı bilinmemektedir. İlgili STK'lar tarafından belli bir dönem izlem yapılamamış ve bu sayılar raporlaştırılamamış, önlemeye dönük çalışmalar engellenmiştir.

Kadına yönelik şiddetle mücadele ve şiddeti önleme çalışması yürüten danışmanlık merkezleri ve STK'ların kapatılmış olması nedeniyle 2018 yılında Diyarbakır'da Rosa Kadın Derneği, Mersin'de Mimosza Kadın Derneği ve Van'da Star Kadın Dernekleri kurulmuştur .

Dernek açıldığı günden itibaren kadınların hem sosyal medyadan hem derneğe bizzat gelerek yoğun başvurduğu merkezlerden biri haline gelmiştir. Bu yoğunluğa cevap olamamaktan da kaynaklı olarak Tüm STK'lara çağrıda bulunarak Diyarbakır Şiddetle Mücadele Ağı kurulmuştur. Şiddetle Mücadele Ağı belli aralıklarla raporlar yayınlanmaktadır. Bu raporlar sonucunda son 5 yılda Diyarbakır'da 7950 kadına yönelik şiddet başvurusu alınmıştır. Son dört yılda 31 kadın katledilmiştir. Bilinen 21 şüpheli kadın ölümü yaşanmıştır. Yine 2020 yılında Van'da açılan Star Kadın Derneği açılmıştır. Dernek verilerine göre, 2022 yılında Van ve ilçelerinde şiddete maruz kalanlardan doğrudan derneğe başvuran kadın sayısı 50 olarak belirlenirken, dernek tarafından başvuruçulara hukuki ve psikolojik destek danışmanlığı sağlanmıştır. Yerel yönetimlere kayyım atamalarıyla gerçekleştirilen tüm politikaların yaratmış olduğu toplumsal yıkım, derneklerin doğrudan çalışma ve mücadele alanını oluşturmaktadır. Kadın merkezlerinin ve yaşam evlerinin kapatılmasıyla, kadına yönelik şiddet vakalarının, kadın katliamların, şüpheli ölümlerin ve intihara yönlendirilen kadınların sayısı artmıştır. Sosyal destek sağlayan mekanizmaların kapatılması, özellikle genç kadınların ekonomik sosyal ihtiyaçlarının karşılanmasını engellemiştir. Genç kadınlara, özel savaş politikalarında kullanılan çeşitli yöntemlerle doğrudan ya da dijital platformlar üzerinden şiddet uygulanmaktadır. Kentlerde paramiliter yapılar tarafından fuhuş ve madde bağımlılığı yoluyla toplumsal anomi yaratılmaktadır. Cezasızlık politikalarıyla erkekler cesaretlendirilmektedir. Bugün kadına yönelik şiddetle mücadeleye yönelik çalışma yürüten dernekler bulundukları bölgedeki tüm kentlerden başvurular almaktadır. Başvuruları yönlendirecek merkezler bulunmamaktadır. Karakollara, şönimlere yönlendirmeler yapılmaktadır. İstanbul sözleşmesinin feshi ve 6284 etkin uygulanmamasından kaynaklı olarak mevcut resmî kurumlar bölgede çözüm üretmemektedir. Bölgede çalışma yürüten her iki dernek ve şiddetle mücadele ağının raporlarına göre;

- ✓ Kadınlar kolluğa ve resmî kurumlara güvenmemekte derneklere başvuru yapmaktadırlar.
- ✓ Karakollara yapılan yönlendirmelerde karakolların fiziksel koşullarının şiddete uğramış kadınların kendilerini ifade edebilecekleri koşullarda olmadığı, polis memurlarının travma yaşayan kadınlarla konuşabilecek formasyona sahip olmadığı, erkek polislerin şiddet failini haklı gösteren ifadeleri ve kadınları eve dönmeleri için ikna çabaları gözlemlenmiştir.
- ✓ Can güvenliği olmayan kadınlar ŞÖNİM'lere (bakanlığa bağlı şiddeti önleme merkezleri) bağlı sığınma evlerine yönlendirilmektedir. Sığınma evlerine giden kadınların hemen hepsi en fazla 3 gün sığınma evinde kalabilmişlerdir. Başvurucu kadınlar bağımsız olan Mor Çatı Vakfına ait sığınma evinde kalmayı tercih etmektedirler.
- ✓ Kürdistan kentlerinde katledilen kadınların büyük çoğunluğu tedbir kararlarına rağmen korunamadıkları için katledilmişlerdir. Kadınlar sığınma evlerinde kalmak yerine can güvenliklerinin olmadığı evlere geri dönmeyi tercih etmektedirler.

Sonuç olarak ;

Kayyım atamaları Türkiye'de yerel demokrasiye vurulan en büyük darbedir. Kayyımlar; Kürt Kadın Hareketi'nin ağır bedeller sonucu elde ettiği kazanımlarına, yıllara varan birikim ve deneyimlerine ideolojik bir saldırdır. Kayyımların belediyelerde kadınlara karşı almış olduğu kararlar, AKP hükümetinin kadınlara karşı olan zihniyetinin gerçekleştirdiği politikalarla benzerlik taşımaktadır. Kayyımların ilk icraatı kadın çalışmalarını ve kadın çalışanları hedef alıp tasfiye etmek olmuştur. Kayyımların, AKP hükümetine olan sadakatinde kadın karşıtı politikalar bir ortak sözleşme niteliği taşımaktadır.

Yerel iradeyi yok sayan gaspçı kayyım atamalarına eş başkanlık sisteminin gerekçe yapılması ataerkil siyasal iktidarın hem kadın kazanımlarına hem de toplumun iradesine yaptığı bir saldırı olmuştur. Bu nedenle kayyım atamalarının toplumsal cinsiyet eşitliğine ilişkin toplumda artan farkındalığa ve bu alandaki dönüşüme yapılmış bir müdahale olduğu açıktır. Ancak Kürt Kadın Hareketi maruz kaldığı tüm saldırı, engelleme ve müdahalelere rağmen eş başkanlık ve eşit temsiliyette ısrarcı olduğunu ve bu sistemi savunduğunu bütün söylem ve pratikleriyle ortaya koymaya devam etmektedir.

Kayyım politikalarını sadece Kürt Kadın Hareketi'nin kazanımlarına ve Kürt halkına bir saldırı olarak görmek, iktidarın stratejik planlarının farkında olmamak demektir. Bu gaspçı zihniyet sadece Kürt Kadın Hareketi'nin değil; özgür yaşamı savunan ve barış isteyen tüm kadınların sorunudur. Kadın kazanımlarını korumak, yeni kazanımlar elde etmek ancak kadınların birlikte mücadelesiyle mümkün olacaktır. Gaspçı kayyım zihniyetini sona erdirecek olan kadınların ortak mücadelesi, direnişi ve ittifakı olacaktır .

Jin Jiyan Azadi

Tevgera Jinên Azad (TJA)